

Pfv.IV.20.603/2014/4.szám

A Kúria a dr. Izsó Attila ügyvéd által képviselt felperesnek a .. jogtanácsos által képviselt alperes ellen kártérítés iránt a Fővárosi Törvényszék előtt 36.P.22.330/2009. számon megindított és a Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.936/2013/4. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes által 95. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

r é s z í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős részítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezését hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 103.900 (százháromezer-kilencszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes köteles az államnak külön felhívásra megtéríteni.

Ez ellen a részítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A jogerős ítélet által megállapított tényállás szerint 2007. július 11-én a felperes a tulajdonát képező .. forgalmi rendszámú, .. típusú motorkerékpárral közlekedési balesetet szenvedett az alperes által biztosított .. típusú személygépkocsival való ütközés során. A baleset következtében a felperes hámsérüléseket, a bal kéz I-es ujj nyílt ficamát, a jobb kéz tenyéri felszínén repesztett sérülést, a jobb combcsont törését, a jobb térdízület

szalagkárosodását, a szeméremízület és a bal csípő keresztcsonti ízület szétnyílását szenvedte el. A balesettel összefüggésben a felperest kezelték a térdízületi sérülések, gerincpanaszai, potenciazavara és depressziós tünetei miatt is. Az alperes peren kívül a felperes részére 2.225.000 forint kártérítést teljesített a káreseménnyel kapcsolatban.

A felperes a balesettel összefüggésben további kárai megtérítésére is igényt tartott.

Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 6.360.297 forintot és annak késedelmi kamatait, továbbá 2013. április 1-től minden hónap 10. napjáig előre esedékesen, véghatáridő nélkül a felperesnek havi 5.000 forint járadékot. Ezt meghaladóan a keresetet a részítélettel nem érintett 2011. február 1-től kezdődően előterjesztett keresetvesztésre vonatkozó kereseten túlmenően elutasította.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság részítéletével az elsőfokú bíróság részítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezését helybenhagyta. A jövedelemkieséssel kapcsolatosan értékelte az ítélőtábla, hogy a felperes eredeti munkakörének ellátására alkalmatlanná vált, de a hosszan tartó állással, járással kapcsolatos nehéz fizikai munkák kivételével egyéb munkaköröket el tudna látni, illetve, hogy a kialakult egészségi helyzete alapvetően nem a balesettel van összefüggésben, hanem attól függetlenül természetes kór okú megbetegedései által determinált. Alaptalanul kifogásolta az alperes a 13. és 14. havi munkabér, illetve a túlmunka után járó kifizetések figyelembevételét, mert a felperes rendszeresen részesült ezekben a juttatásokban. A Legfelsőbb Bíróság 1/2006. (V.22.) PK véleménye tükrében az elsőfokú bíróság helyes számítási módszert követett és helytállóan vonta le a járulékokat, illetve alkalmazta a bruttósított számítást. A 2007-es év tekintetében az alperes és az elsőfokú bíróság azonos mértékkel számította a járulékokat, az alperesi táblázatban ezek összesített mértéke helyes, a bíróság által figyelembe vett 17 %-kal szemben tévesen 18,5 % került feltüntetésre. A részítélet számszakilag és mértékében is helyesen határozta meg a marasztalási összeget, így a felperes alaptalanul kifogásolta a munkaképesség-csökkenéssel arányos 30 %-os számítást. Megjegyezte, hogy amennyiben a jövedelemvesztés 100 %-ban kerül megítélésre, akkor a felvett rokkantsági nyugdíjra is tekintettel a felperes kedvezőbb helyzetbe kerül, mintha dolgozott volna, ezért az elsőfokú bíróság helytállóan kötelezte az alperest 1.089.097 forint keresetvesztés megfizetésére. A felperes fellebbezésében felhívott döntések az adott ügyben nem voltak irányadóak az eltérő tényállásra és a felperes természetes kórokú megbetegedéseire figyelemmel.

A jogerős részítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak részbeni hatályon kívül helyezését és új határozat hozatalát kérte akként, hogy az alperest a teljes keresetveszteség megtérítésére kérte kötelezni a megítélt 30 % helyett. Az elsőfokú bíróság számítási módszerével teljes mértékben egyetértett, azonban tévesnek tartotta, hogy a baleseti eredetű munkaképesség-csökkenés 30 %-os arányát figyelembe véve csak 30 %-ot köteles az alperes megtéríteni. Miután a felperesi kereset a társadalombiztosítási ellátásokkal csökkentett összegre vonatkozott, így iratellenes az ítélet tábla indokolása, miszerint ha 100 %-ban kerülne megtérítésre a jövedelemveszteség, akkor a felperes kedvezőbb helyzetbe kerülne. A felperes a balesete előtt hozzávetőlegesen nettó 200.000 - 220.000 forint jövedelemmel rendelkezett, jelenleg a társadalombiztosítási ellátása 28.000 forint, a megítélt 30 %-os jövedelemveszteséggel együtt a 100.000 forintot sem éri el a jövedelme. A baleset előtt kifejezetten jól kereső, 20 éve azonos munkahelyen dolgozó, rendszeresen jutalomban részesített fizikai munkás volt, aki a családját jól el tudta tartani, annak ellenére, hogy az ETT által írt saját sorsú megbetegedései már a baleset előtt is fennálltak. Önhibáján kívül szenvedett közlekedési balesetet, ezért nem sújtható azzal, hogy a jövedelemveszteségének csupán a 30 %-át kapja meg. Felülvizsgálati kérelmében pontosan megjelölte, hogy 2008-tól 2011-ig milyen összegű jövedelemkiesés illeti meg.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős részítélet hatályában való fenntartását kérte. Hivatkozott arra, hogy a szakvélemények alapján helytállóan állapították meg az eljáró bíróságok, hogy a felperes kialakult egészségi helyzete alapvetően nem a közlekedési balesetben szerzett sérüléseivel, hanem természetes kórokú megbetegedései által determináltak. A perben eljáró igazságügyi orvos szakértők a felperesnél megállapított 57 %-os mértékű egészségkárosodásból csupán 30 %-ot tulajdonítottak a baleseti sérüléseknek, így helytállóan kötelezték az eljáró bíróságok az alperest a 30 %-os jövedelemveszteség megtérítésére.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A Kúria a jogerős részítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdésének megfelelően csupán a felülvizsgálati kérelem korlátai között bírálhatta felül.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a keresetveszteség tekintetében lényegében a jogerős ítélet mérlegelését támadta. E körben a Kúria megállapította, hogy az ügyben eljáró bíróságok a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően értékelték a perben rendelkezésre álló bizonyítékokat, amelyek alapján helyesen állapították meg a felperest jövedelemkiesés miatt megillető kártérítés mértékét. E rendelkezés megsértésének megállapítására kivételesen, csak akkor kerülhet sor a felülvizsgálati eljárásban, ha az eljáró bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat kirívóan

okszerűtlenül, iratellenesen értékelve állapította meg a tényállást. Ez a perbeli esetben nem állapítható meg.

Az Egészségügyi Tudományos Tanács szakvéleménye szerint a felperes baleseti eredetű egészségkárosodása legfeljebb 30 %-os mértékű. Jelenlegi munkaképtelenségét túlnyomórészt természetes eredetű megbetegedése okozza. A baleset előtt a felperesnél elhízás, magas vérnyomás, csigolya és porckorong elváltozás, degeneratív térdízületi elváltozások voltak megállapíthatók.

A szakvélemény alapján helytállónan fejtette ki az ítélető tábla, hogy a felperes ugyan képtelen az eredeti munkaköre ellátására, azonban a hosszan tartó állással, járással járó nehéz fizikai munkák kivételével más munkaköröket el tudna látni.

Mindezekből következően a jogerős ítélet a szakvélemény alapul vételével megállapított, a baleset következtében bekövetkezett egészségkárosodásnak megfelelően helytállónan rendelkezett a felperest megillető jövedelemkiesés mértékéről és összegéről. Annak felülmérlegelésére alapot adó körülmény nem áll fenn. Ez nem jelenti a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott Ptk. 356. §-ának megsértését, mivel a balesetet szenvedett felperes kizárólag az alperes biztosítottja által okozott kár megtérítésére tarthat igényt. Ezért a fentiekben kifejtettek alapján a felülvizsgálati eljárásban nem volt mód a felperes teljes keresetvesztésének megítélésére.

A felülvizsgálati kérelemben megjelölt eseti döntés eltérő tényállás mellett született, ezért az a jelen jogvitában nem volt alkalmazható.

A jogerős részítélet valóban tévesen hivatkozott arra, hogy a jövedelemvesztés 100 %-ának megítélésével a felperes a baleset előtti helyzeténél előnyösebb helyzetbe kerülne, mert a felperes jövedelemvesztése meghatározásánál a rokkantsági járadék összegét levonta az igényelt kártérítés összegéből. Ez azonban a fentiek alapján nem érinti az alperes által jövedelemkiesés miatt fizetendő kártérítés összegét.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős részítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdésének megfelelően hatályában fenntartotta.

A Pp. 78. § (1) bekezdése és a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a Pp. 85/A § (4) bekezdése alapján a felperes köteles az államnak külön felhívásra megtéríteni.

Budapest, 2014. szeptember 17.

Dr. Mészáros Mátyás s.k. a tanács elnöke, Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. bíró

Vné

A kiadmány hitelével:

tisztviselő